

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Domnului

Mai întâi, pace peste cetatea cuvântului Meu!

Pace vouă, celor ce străjuți cetatea și venirea Mea cuvânt peste pământ, pace vouă, fiilor! Iată-Mă, vă stau aproape, vă văd zorul cel pentru așezarea așternutului praznicului Rusaliiilor, fiilor. Nevăzutele facerii lui Dumnezeu lucrează cu voi și sunt cumiți și au sfială, văzându-vă lucrând la cuvântul Meu și împlinindu-l, o, și vă vor sta alături până atunci, și atunci, ca să puteți voi face voia lui Dumnezeu, Cuvântul lui Dumnezeu de peste voi, fiilor.

Mă scriu în carte cu praznic de înălțare a Mea la Tatăl acum două mii de ani, după ce Mi-am sfârșit lucrarea dată de Tatăl și luându-Mi locul iarăși pe tronul Sfintei Treimi, după treizeci și trei de ani de la coborârea Mea din cer Om între oameni, Dumnezeul Cel întrupat. Le-am promis în ziua aceea ucenicilor Mei că le voi trimite putere prin venirea Duhului Sfânt, făgăduit lor de Tatăl Meu, și le-am spus să rămână în cetate ca să fie martori, împreună cu Ierusalimul tot, la coborârea limbilor pentru grăirea lor peste pământ în limbile Duhului Sfânt, și iată, Dumnezeul Cel întreit lucrător a împlinit aceasta și a lucrat Tatăl, și a lucrat Fiul, și a lucrat Duhul Sfânt și s-a întregit întreita lucrare a Treimii lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, o, și minunat este Dumnezeu, fiilor, iar lucrarea Mea cu voi încununează lucrarea lui Dumnezeu la sfârșit de timp și arată statul Meu lângă cei ce M-au iubit în vreme pe pământ, căci am spus: *«Voi fi cu voi până la sfârșitul timpului!»*.

O, măi fiilor, M-am învățat cu voi. M-am învățat să fiu cu voi și să cunoașteți aceasta. Voi însă să nu vă învățați cu Mine, căci iubirea omenească nu poate ca iubirea lui Dumnezeu, și de aceea vă rog, vă amintesc și vă spun mereu: rămâneți întru iubirea Mea. Așa, fiilor, ca să nu vă învățați cu Mine și să vă fie nestatornică sau neputincioasă sau fără de dor între voi și Mine iubirea voastră, că iată, dorul iubirii Mele arde pentru voi și după voi. O, și vom grăi împreună la serbarea adunării pentru venirea Duhului Sfânt, vom grăi de taina dragostei dintâi, de care până acum n-am grăit, dar a venit vremea să deslușim acest cuvânt mai înainte de capătul înțelesurilor toate pentru venirea Mea cuvânt pe pământ cu tainele cerești ale Domnului cu fiii credinței, o, că greu mai înțeleg creștinii iubirea de Dumnezeu, Evanghelia ei, urmarea după Mine a celor ce se lasă aleși, și apoi credincioși până la sfârșitul tainei sfinților Mei, o, fiilor.

Nu stau mult cu voi în cuvânt în ziua aceasta de praznic sfânt, că aici e mult de lucrat pentru serbarea cea de peste zece zile cu Noi și cu voi sub cortul alb, iar acesta a fost întotdeauna, dar s-a arătat văzut pe pământ în vremea Mea cu voi, vreme văzută de mulți sfinți până la voi, începând de la Moise până la voi, o, și tot așa vin spre vedere atâtea taine care așteaptă întru cele nevăzute să se descopere una câte una, căci perdeaua cea de la mijloc este scrisă să cadă, fiilor, și să se vadă apoi taina lui Dumnezeu toată, căci Eu pentru om am făcut cerul și pământul, văzutele și nevăzutele, o, că am voit să Mă fac cunoscut și să fiu dorit apoi, și să fiu iubit cu iubirea Mea, pusă în cei care se aleg cu Dumnezeu, și nu cu ei înșiși și atât, o, că e așa de greu, așa de greu, fiilor, să înțeleagă omul ce înseamnă să se dea lui Dumnezeu, să umble cu Dumnezeu, să mănânce și să bea cu Dumnezeu, să petreacă tot timpul vieții sale cu Dumnezeu pe pământ, și apoi în cerul sfânt!

O, pe pământ e greu, fiilor, știu. Omul care le știe numai pe cele văzute ale lui Dumnezeu nu poate mare lucru să înțeleagă despre viață, despre viața lui. E mărginit omul, e prea mărginit, nu se dă lui Dumnezeu, și de aceea el nu pricepe mai nimic din tainele vieții, ale vremii lui pe pământ, ale statului apoi și ale plecatului dintre oameni. Acum două mii de ani am vorbit deslușit despre toate câte trebuie să fie omul, dar el nu are timp de Dumnezeu, o,

și nu are dragoste, iar credința lui este doar atât, că este Dumnezeu, și nimic altceva de înțeles nu caută el să mai aibă.

Îmi este mare suferința când văd așa de rece omul, așa de departe de tainele și lucrarea credinței, plină de faptele ei. Sufăr cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, o, și vrem, fiilor, să suferiți și voi cu suferința lui Dumnezeu pentru nedragostea de Dumnezeu a omului care se naște pe pământ și nu caută izvoarele vieții, obârșia sufletului său primit în dar odată cu nașterea lui între oameni pe pământ.

O, nu stăm mult în cuvânt, nu, fiilor, ca să putem zori cu lucrarea pregătirii praznicului care va aduna aici oștirile cerești, și toate trebuie bine lucrate, bine puse în lucru, căci ziua aceea e zi de groază pentru satana, că el se cutremură de glasul de trâmbiță, de cântarea de slavă pentru Domnul și fuge departe, fuge înmărmurit de teama zilei celei înfricoșate foarte pentru el, că el citește în Scripturi și știe groaza cea pentru sfârșitul lucrării lui satanicești, dar ca și omul, așa și el, tot stă pe gânduri, tot își amână aplecarea în fața lui Dumnezeu.

Așadar să sune glas de trâmbiță, fiilor!

Să sune cântările de slavă, să fie cântec, joc și voie bună, să bucurăm cerul, fiilor!

O, bucurați-vă și vă veseliți în ziua aceea pentru Domnul și pentru puterile cerești, fiilor!

Mi-e dor de bucurie, o, fiilor! Înălțați spre Domnul pe Duhul Sfânt Mângâietorul, Care Se împarte vouă atât de minunat, atât de mult, prin Cuvântul lui Dumnezeu de peste voi.

Voi, și cei aproape vouă aici pentru lucrările Domnului cu voi, o, voi veți lua putere de cuvânt și de minuni ca să fiți cei minunați înaintea Mea și să mângâiați pe Dumnezeu în durerile Lui cele de la neamul omenesc de pe pământ, și care nu știu mare lucru despre Dumnezeu, pe al Căruia pământ ei viețuiesc.

Lumea oamenilor e departe de Dumnezeu, de dragostea de Dumnezeu, dar lumea păsărilor, a peștilor, a animalelor de orice fel, a florilor, a copacilor, a apelor, o, acestea sunt pline de voia lui Dumnezeu, de cântare de slavă, de rugăciuni aduse Domnului pentru venirea din cer a tuturor celor de trebuință pe pământ pentru viață. O, numai omul este rece și este fără rugăciune, fără recunoștință, fără dragoste pentru cele cerești cu el pe pământ.

O, hai, fiilor, cu puterea, cu venirea și cu lucrarea Duhului Sfânt, așa să pregătiți voi serbarea cea pentru adunarea celor din cer cu voi aici, și iarăși, pentru sosirea la serbare și la masă a celor pomeniți la voi pentru odihna lor cea de veci cu Domnul, și vor fi ei fără de număr, de la Adam și până azi numărul lor, o, și e mare taina acelei zile, când o așa de mare întâlnire va fi, și vor primi ei bucuria cea aici lucrată pentru ei, și pusă la vedere în ziua cea de praznic sfânt.

O, cât de nevrednic este omul, fiilor! L-am plămădit cu mâna și l-am înzestrat cu duhul cel știutor, dar omul n-a căutat spre Dumnezeu. O, cât de nevrednici au dat să rămână atâția creștini care veneau cete-cete în alte dăți pe aici! Ei știu doar de grija pentru viața lor de pe pământ, iar mai mult n-au voit să fie ei. O, Eu mereu, mereu îi îndemnam, le vorbeam, doar doar vor înțelege ei că lepădarea de sine, doar ea i-ar fi ajutat și pe ei spre propășire din zi în zi mai mult, mai cu Domnul, mai pentru Domnul cu viața lor de zi cu zi. Ei însă au dat mereu să-și facă voia și atât, iar aceasta nu i-a ajutat nicicum pe ei.

Acum am rămas cu voi și am grijă mare de voi, fiilor, o, și vă îndemn mereu ca și voi să aveți grijă de Mine, nu de voi, că de voi am Eu grijă, iar voi numai pentru Domnul să fiți și să lucrați, numai așa, fiilor.

Și acum iarăși zic: Pace vouă!

O, iar și iar zic vouă, rămâneți întru iubirea Mea, o, fiilor! Amin, amin, amin.

28-05/10-06-2021